

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SCLOVENECE

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Demon kapitalizem

V Ameriki, tako beremo v neki socialni re-
vij, so nedavno zaklali milijon krav samo radi
tega, ker mleka ni bilo mogoče več za dobro
ceno prodajati. V Los Angelesu so nekaj časa
dnevno zlivali 200.000 litrov mleka v vodo, ker
zanj ni bilo primernih kupcev. In vendar imajo v
Ameriki nad 10 milijonov brezposelnih, katerih
večina ne ve, kaj bo jutrišnji dan jedla! Na
Holandskem so nad 100.000 mladih prašičev po-
rabili za izdelavo mila edino radi tega, da so
mogli cene tovrstnega svinjskega mesa vzdržati
na »primerni«
višini. Že stara zgodba je, kaj
južnoameriški farmerji počenjajo s kavino le-
tino, ako je slučajno proti pričakovanju tako
obilna, da bi se utegnile zamajati od borzijan-
cev določene cene. Tako so tudi od letošnjega
kavinega donosa uničili v Braziliji dva in pol
milijona vreč s tem, da so kavo deloma sežgali
v pečeh mesto drugega kuriva, deloma pa vsuli
v morje. Nedavno smo čitali v listih, da je bil iz-
redno blagoslovljen lov bretonskih ribičev. Niso
pa množine rib podarili revežem, ampak so jih
na en dan na milijone pometali nazaj v morje.
Isto se je v Hamburgu zgodilo s preobilnim lo-
vom slankov. Pa v Nemčiji ne morejo reči,
da ni ljudi, ki bi stradali kruha! Argentina je
letos imela izredno dobro vinsko letino. Toda
grodje ni smelo priti v korist revnim slojem.
Nad 500.000 kg so ga uničili. Iz Holandije poro-
čajo, da je samo ena vas pustila, da ji propade
16.000 kg paradižnikov, 60.000 kg fižola, 30.000 kg
salate radi tega, ker ni našla primerne kupca,
ki bi vse to pokupil po stalnih cenah.

Ko se takšne gorostasne stvari dogajajo v
svetu, nam ženevski pomožni odbor za lajšanje
bede sestavlja vznemirjujoča poročila o strade-
žu po mnogih delih sveta. V enem izmed poro-
čil beremo, da je samo leta 1935 umrlo za
lakoto 2.300.000 ljudi. Toda v istem letu je
bilo uničeno 568.000 vagonov pšenice, 144 va-
gonov riža, 267.000 vreč sladkorja in poltretji
milijon kilogramov sladkorja le zato, da se ni
spremenila cena omenjenih življenjskih potreb-
ščin. In take stvari se dogajajo leto za letom,
toda nikdar ne čitamo, da bi od držav, ki so
tako neizmerno blagoslovljene z naravnimi pri-
delki, bila organizirana kaka mednarodna akci-
ja za stradalajoče v drugih deželah. V kakšni luči
bi se pokazale te številke šele tedaj, ko bi jih
primerjali z onimi stotinami milijard, ki jih na-
rodi izdajajo za oboroževanje!

Kaj so visoke plače, o tem se navadnemu
zemljanu niti ne sanja! Ko je bil avstrijski
Creditanstalt na tem, da se zruši, je Mednarod-
na bankarska zveza poslala na Dunaj posebn-
ega predsednika, da zavod znova preosnuje in
ga sanira, če mogoče. Ta predsednik je imel
dnevne plače 2100 šilingov! Pri tem pa beremo,
da je v Avstriji in na Dunaju samem na sto-
tisoče družin, katerih mesečni dohodek ne
znaha niti 50 šilingov in morajo s tem živeti!
Ko so se mnogi čudili, kako je enemu človeku
mogoče odmeriti takšno ogromno plačo, se jim
je pojasnilo, da so za predsednike velebank
take plače pač — običajne. Tudi to je zanimivo,
da so razni ravnatelji Creditanstalta ves čas
in tudi še v dobi, ko zavod že davno ni bil
več aktiven, ampak ga je sunkoma bilo treba
sanirati iz prihrankov malih ljudi, mirno vlekli
30.000 do 50.000 šilingov težko prislužene me-
sečne plače. To se je dogajalo v Avstriji, ki se
zelo trudi, da bi pred svetom veljala za revno
deželo, kateri primanjkuje lastnega kapitala.
Kakšne morajo biti potem šele plače bančnih
direktorjev v bogatih državah Zapadne Evrope!
Avstrijski listi pišejo, da so še v letu 1932 v
nekih ustanovah bile letne plače vodilnega oseba-
ja do 200.000 šilingov. Ravnatelj Donavskega
parobrodarskega društva pa prejema še danes
nad 5000 šilingov mesečno, istočasno, ko društvo
uživa bogato državno podporo, ker je — pas-
sivno...

Ne pišemo teh števil radi tega, da bi ko-
garkoli proti komurkoli hujskali, čeprav si bo-
mo dovolili ob priliki posvetiti tudi v naše
jugoslovanske razmere. Stavimo si le eno vpra-
šanje: kako naj v teh državah, kjer se dogajajo
taki vnebovpijoči gresi, stradalajočim masam, ki
so brez zaslužka in brez kruha, sploh kdo do-
pove, da je evropski kapitalizem zmožen rešiti
najosnovnejša socialna vprašanja? Še huje kot
te številke je pa dejstvo, da proti temu stanju
nihče ne protestira, da smo se ga navadili, da
se nam zdi čisto prav v redu. Kolesje civilizir-
ane družbe se je že tako medsebojno prilago-
dilo, da se za takšne socialne zločine nihče več
ne čuti odgovornega. Poedinec tudi res ni od-
govoren, toda vse kompleks je najglasnejši do-
kaz, kako je »krščanska«
Evropa pričo naj-
osnovnejših socialnih problemov brez volje in
brez moči. In vendar se bo Evropa morala zga-
niti, ker sicer ni nobene sile, da bi njen propad,
ali če hočete, njeno boljševizacijo preprečila. Tu
tudi dosti ne zaleže upravičena in stvarna ugo-
tovitev, da boljševiki prav tako trošijo milijar-
de za oborožitev, da jih v Rusiji največ pomir-
ja za lakoto, da tudi boljševizem ne pozna socialne
enakosti in socialne pravičnosti, ki je sam ne
izjavi, ampak razširja med svet le kot propa-
gandno sredstvo. Kajti evropski človek začnekrat
ne čuti krivice in nasilja, ki jih dela boljševizem,
čuti pa krivice kapitalizma. Te ga tarejo in teh
se hoče iznebiti za vsako ceno.

Ali so Evropi res potrebni požari, kakor
vihra nad Španijo že nekaj mesecev? Zakaj se
je mogel komunizem v Španiji tako zasidrati?
Brez števila razmišljanj o tem smo mogli čitati
od domačih in tujih izvedencev. Vsi se strinjajo
v tem, da je komunizem pripravljala tla brez-
božni, libertinski liberalizem, ki je stoletje ne-
omejeno vladal v deželi; potem nevednost ljud-
stva, ki je vsled tega bilo posebno dostopno
za žilavo in spretno komunistično propagando;
dalje poseben orientalski značaj ljudstva itd.
Toda le nekateri omenjajo, da sta si kapital in
veleposest nesramno izrabljala zemljo in ljud-
stvo in da Španija vsled tega sploh ni imela
zdrave močine in zadovoljne plasti kmečkega
prebivalstva, ki bi v drugačnih razmerah bila
najmočnejša opora proti komunizmu in najvar-
nejši jezi proti anarhističnim prevratnim idejam.
Prepotrebno agrarno reformo so tako dolgo

Maršal Jegorov snubi Baltik

Baltske in skandinavske države za nevtralnost „Blok miroljubnih držav“ med nemškim in rdečim imperializmom

Varšava, 18. novembra. Šef sovjetskega vrhov-
nega generalnega štaba maršal Jegorov je danes
na svojem krožnem potovanju po baltskih državah
prišel v Rigo, kjer je prisostvoval veliki vojaški
paradi na narodni praznik letonske države. Mar-
šal Jegorov vrača v Rigi, Revalu in Kaunasu
obisk, ki so ga pred enim letom napravili v Mo-
skvi šefi generalnih štabov Estije, Letonske in
Litve. Pred enim letom, takrat ko je bilo franco-
sko sovjetsko prijateljstvo še sveže, so si v Mo-
skvi domišljevali, da bodo male baltske države
radevolje sprejele zблиžanje z Rusijo in da se bo
na ta način v Baltiku ustanovil blok držav, ki bo
veljal kot trdnjavska predstraža sovjetske Rusije,
ob kateri se bi odbil vsak napadalni poskus Nem-
čije v tem pravcu. Od takrat pa do danes, ko mar-
šal Jegorov vrača lanske obiske, pa so se razmere
na Baltiku mnogo spremenile.

Baltske države so se pod pritiskom dejstev
čutili prisiljene, da se navzile različnim težnjam
posameznih držav vendarle združijo v eno poli-
tično skupino. Baltski blok imenovano, kate-
re naloge bi bila, da skupno brani varnost
vsake zaveznice napram zunaj. Spomladi majnika
meseca je bila ustanovna konferenca Baltskega
bloka na zborovanju zunanjih ministrov baltskih
držav v Kaunasu v Litvi. Te dni se bodo zunanji

ministri baltskih držav zopet sestali na jesenski
konferenci. Vsa znamenja kažejo, da Baltski blok
nima več nobenega nagnjenja, da služi kot pred-
straža komurkoli, da odklanja tako zamisel, da bi
se vezal s sovjetsko Rusijo in jo branil pred nem-
škim napadom, kakor tudi zamisel, da bi se na-
slanjal na Nemčijo in služil nekako kot odskočna
deska za nemške armade, ki bi se odtod razlile
po sovjetski Rusiji.

Baltski blok pridiguje sedaj nevtralnost zdru-
ženih ozemelj. Uradno glasilo litvanske vlade
»Lietuvos Aidase«
je objavilo javen proglas, v ka-
terem zahteva, naj Baltski blok sledi belgijskemu
zgledu in se izjavi za popolno nevtralnost
na zunaj ter se posveti samo organizaciji lastne
obrambe. Istočasno je uradno glasilo letonske vla-
de »Brihva Semet«
objavilo goreč članek, v ka-
terem zagovarja ustanovitev skandinavskega
nevtralnega mirovnega bloka, to se
pravi zveze med baltskimi, skandinavskimi in
finsko državo, katere naloga bi bila, da prepreči,
da bi se na skandinavskem ozemlju srečala nem-
ška in sovjetski imperializem ter na ozemlju Bal-
tika in Skandinavije reševala svoje spore. Zamisel
skorajšnje baltsko-skandinavske kon-
ference, ki bi ji prisostvovali zunanji ministri
Litve, Letonske, Estije, Finske, Norveške in Šved-

ske postaja čedalje bolj zrela in novi zunanji mi-
nister Finske Holsti je izjavil, da pripada ravn-
no Finski, ki tvori naravni most med baltskimi in
skandinavskimi državami, naloga, da to konferen-
co skliče, da bo čimprej nevarno ozemlje med Rusijo
in Nemčijo, kjer je danes udar med tema dvema
velesilama edino mogoč, pravočasno nevtralizira.

V Varšavi govorijo, da tudi poljska diploma-
cija podpira ta razvoj in da bi bilo sodelovanje
Poljske pri razširjevanju nevtralnega ozemlja med
Rusijo in Nemčijo na baltsko in skandinavsko
področje čisto v smislu poljske zunanje politike,
ki ima na tem interes, da se dve druga nad dru-
go razjarjeni do zob oboroženi državi ne spopa-
deta na njihovih narodnih ozemljih.

Sovjetska Rusija je maršalu Jegorovu gotovo
naročila, da poskuša ta razvoj na Baltiku zausta-
viti in tako preprečiti, da bi na konferenci zuna-
njih ministrov Baltskega bloka, ki bo v Rigi dne
9. decembra, sprejeli kakšne protisovjetske skle-
pe odnosno navdušili baltske države, da vplivajo
na Finsko, ki jo v Moskvi smatrajo za tajno za-
veznico Nemčije, da se svojim berlinskimi simpa-
tijam odreče in se pridruži baltski skupnosti. —
Sovjetski Rusiji je nevtralni Baltik ljubiši, kot pa
sovražni.

Trozveza proti komunizmu: Italija-Japonska-Nemčija

Nemčija in Italija priznata Mandžurijo

London, 18. nov. b. »Times«
ponovno objavlja
informacije iz Tokija, da je brzokone sklenjen
italijansko-nemško-japonski sporazum. V zvezi s tem
bi Italija priznala samostojno državo Mandžurijo,
istočasno pa bi Japonska priznala aneksijo Abe-
sinije po Italiji. To bi imelo tudi za posledico, da
Italija izstopi iz Zveze narodov, kar bi vsekakor
pomenilo velik preobrat, ker, kakor je znano, je
Japonska pred enim letom odklonila zahteve Ita-
lije, da lahko odpre samostojne konzulate v Man-
džuriji. Novi sporazum med Nemčijo, Japonsko in
Italijo bi temeljil na skupni politiki proti komu-
nizmu, na drugi strani pa na skupnih trgovskih in-
teresi. Nemčija se že zelo dolgo pogaja z Japon-

ske, Italija pa je pričela v teh pogajanjih sodelo-
vati šele sedaj, ko je grof Ciano postal zunanji
minister. Kakor znano, pa se grof Ciano zelo zavze-
ma za pozitivno in aktivno zunanjo politiko. Ta
sporazum pa ne vsebuje nobene tajne vojne klav-
zule, temveč gre predvsem za važen trgovinski
dogovor. Nemčija bi dobila iz Mandžurije sirovine
v zameno za svoje industrijske proizvode, posebno
za orožje, municijo in stroje za izdelovanje muni-
cije. Japonska in Mandžurija nastopata kot enota.

Davi je Eden poklical k sebi japonskega po-
slanca v Londonu Jošio in ga prosil za informacijo
o nemško-japonskem sporazumu. Po tej konfe-
renci prevladuje v uradnih britanskih krogih
mnenje, da je japonsko-nemški sporazum že postal
veljaven. Eden je tudi angleškemu veleposlaniku
v Tokiu naročil, da naj vpraša japonskega zuna-
njega ministra, če je bila res podpisana pogodba
med Nemčijo in Japonsko in kakšen obseg naj bi
imela ta pogodba. V angleškem zunanjem minist-
stvu še niso prejeli odgovora iz Tokia, vendar pa
so prepričani, da je res, da je bila podpisana po-
godba. Sedaj gre samo za vsebino pogodbe.

V Tokiu: Ni res!

Tokio, 18. nov. c. Japonsko zunanje minist-
stvo je danes popoldne objavilo uradno znanje
vesti, češ, da ni bila podpisana nobena pogodba
med Nemčijo in Japon-ko. Japonska še ni biti v do-
brih odnosih z vsemi državami brez razlike.

V Berlinu:

„Samo delno res...“

Berlin, 18. nov. b. V zadnjem času so se trdo-
vratno pričele širiti vesti o nemško-japonskem
sporazumu, čeprav o tej zadevi nima nihče točnih
informacij. Odločno se zanikajo vesti o nekakem
vojnem sporazumu. Če sploh obstoja kakšen spo-
razum med Nemčijo in Japonsko, je to le soglasje
Nemčije in Japonske v borbi protikomunistične
ideologije.

V Rimu:

„Odločno proti komunizmu“

Rim, 18. nov. b. V rimskih političnih krogih ze-
lo mnogo komentirajo nemško-italijansko-japon-
sko sodelovanje v borbi proti komunizmu. Doslej
Italija še ni nikjer nastopila proti moskovski vla-
di in tudi ni zavzela izrazito protikomunističnega
stališča. Toda v zadnjem času je Italija prisiljena,
da nastopa proti komunizmu odločneje, ker komu-
nizem nudi čedalje večjo pomoč španski rdeči ar-
madi, saj dnevno prihajajo nove pošiljke orožja in
municije iz sovjetske Rusije. Italija pa ima mno-

sile, da bi jih odpravili. Ta okoliščina vodi do
usodne zamenjave, kakor da tudi katolicizem
zagovarja brezdušni, mamonistični kapitalizem.

V resnici pa imamo katoličani s to kapitali-
stično sosesčino v protiboljševski fronti prav
tako malo opraviti in prav tako malo skupnega
kakor z boljševizmom. Ravno vsled tega, ker se
nas zmotno ali zlonamerno hoče istovetiti s
kapitalistično hidro, je potreba, da svoje na-
sprotnje do kapitalizma, kakor se danes javlja,
prav tako odločno in jasno podčrtamo, kakor
do boljševizma. O brezbožnosti in nemoralnosti
mamonističnega kapitalizma morajo biti naši
ljudje vsaj toliko prepričani, kakor o boljševi-
škem brezbožstvu. Dobro se zavedamo, da ne bo
vsled tega zgoče sovraštvo komunistov do Boga,
Cerkve in duhovnikov nič manjše. Toda komu-
nizem ne bo imel potem tudi ne navideznega
povoda, da bi v imenu socialne pravičnosti mo-
gel dvigati ljudske množice proti Cerkvi in po-
bijati krščanstvo kot sovražnika proletariata.
Drin

go večji interes, da podpira generala Franca, ker
ji je mnogo bolj naklonjen. Zanimiv je članek, ki
ga je napisal italijanski publicist Copola, v kate-
rem pravi, da je treba takoj zapreti pot boljševiški
Rusiji, ker pomeni to danes rešitev Španije, jutri
rešitev Francije, pojutrinjem pa rešitev vse Evro-
pe, miru in evropske civilizacije. Nastop proti
Rusiji ne pomeni vojne, temveč ravno nasprotno,
pomeni to preprečitev svetovnega požara, ki zna
pripeljati do splošnega uničenja.

V Parizu: Res je!

Pariz, 18. nov. c. Tukaj se potrjuje, da so Ita-
lija, Nemčija in Japonska podpisale pogodbo, ki je
naperjena proti komunizmu in s katero si vse tri
države priznajo vsa izvršena dejstva, ki so jih v
zadnjih letih izvedle. Tako bo priznana aneksija
Mandžurije od strani Japonske, priznana bo anek-
sija Abesinije od strani Italije in Nemčiji bodo
priznane vse njene kršitve pogodb. Tukaj se trdi,
da vlada v Londonu največje presenečenje. Kak-
šno je tam razburjenje, se vidi najbolj iz tega, da
je »Times«
napisal uvodnik, v katerem silno ostro
napada to zvezo. V članku pravi, da so si s to po-
godbo tatovi med seboj priznali, da so njihove
tatvine častna dejanja.

Italijansko-angleški sporazum

London, 18. nov. AA. »Daily Mail«
se vrača
na razgovor Warda Pricea z grofom Cianom v Bu-
dimpešti in pravi, da je italijanski načrt o gentle-
manski pogodbi med Veliko Britanijo in Italijo že
dobil jasne oblike. Italija predlaga pismeno izme-
njavo misli, v kateri naj bi se interesi obeh držav
v Sredozemskem morju natančno določili. Italija ne
zahteva od Velike Britanije, da bi takoj priznala
abesinsko cesarstvo, pač pa bi zadovoljila, da bi
Velika Britanija storila v Ženevi tozadevne po-
stopne korake. Med prve smatra Italija preklic
Abesinije kot članice Zveze narodov.

Zakaj Rusi zapirajo Nemce

Moskva, 18. nov. b. Komisariat za zunanje
zadeve je objavil uradno poročilo glede odnosov
Nemcev v Rusiji. Poudarja se, da je ugotovljeno,
da so nemški državljani bili v zvezi s fašisti in
inozemci ter so pripravljali sabotažo v državnih
podjetjih in snovali zaroto proti državnim funk-
cijonarjem. Preiskava se z največjo naglico na-
daljuje, zlasti pa oni del, ki obravnava vojnosko
afero.

Za vzajemno delo usmiljenja

Ljubljana, 18. novembra.

Nocoj ob 6 je bila v mestni posvetovalnici
seja mestnega socialnega odbora, ki so se je
udeležili tudi zastopniki vseh ljubljanskih kari-
tativnih organizacij. Polno obiskani sestanek je
vodil načelnik kan. dr. Klinar, referiral pa je
ravnatelj mestnega socialnega urada g. Svetel.
V svojem referatu je naglasil zlasti potrebo, naj
bi se socialno delo vseh društev strnilo pod vod-
stvom mestne občine, zlasti da bi odpadla razno-
vrstne božičnice, ki jih prirejajo razna društva.
Mesto tega naj bi bile potrebne in revne družine
obdarovane na tih način.

Razvila se je nato živahna debata. Nekateri
predstavniki so se zavzemali, naj bi ostala bo-
žičnica vsaj za otroke.

Končno je bil sprejet sklep, naj take božič-
nice za otroke ostanejo, pač pa naj organizacije
poslijejo seznam obdarovancev, da se tako pre-
preči zlorabe in nerednosti. Vsako društvo bo
tak seznam sestavilo ter ga predložilo na prihod-
nji seji socialnega odbora. Obenem bo sestavljen
tudi seznam onih revežev, ki iz katerega koli
vzroka ne prosijo podpore, so jo pa v resnici po-
trebni. Za take sezname bodo natisnjene posebne
tiskovine, da bo mogoče enoten in zanesljiv pre-
gled podpisancev.

Vse se ponavlja

Pred sto leti na Španskem

Iz spominov starega legijonarja, ki se je pred 100 leti udeleževal španske državljanske vojske

Ravno sto let je od tega, kar so na Španskem tudi divjale silno krvave državljanske vojske. Leta 1833. je namreč umrl nesposobni kralj Ferdinand VII. Pred svojo smrtjo je še s posebno postavo določil, da bo njegova naslednica 3 letna hčerka Izabela, namesto katere naj do polnoletnosti vlada kraljica Kristina. Toda kraljevi brat Don Karlos, ki bi bil moral po dotedanjih postavah postati kralj, te nove kraljeve postavbe ni hotel priznati ter je razglasil, da mora on biti španski kralj po smrti svojega starejšega brata. Kmalu se je vsa Španija razkrala v dva sovražna tabora. Tisti, ki so držali s kraljico Kristino, so se imenovali »Kristince«, pristaši dona Karlosa pa so se nazivali »Karliste«. Ta stranka je na Španskem ostala do današnjega dne ter s svojimi oboroženimi četami posega v boje sedanje državljanske vojske.

Nastala je strašna krvava državljanska vojska, ker sta se obe stranki bojevali z vsemi sredstvi ter z vso krutostjo. V to državljansko vojsko sta se začeli mešati tudi Francija in Anglija. Francoški kralj Ludvik Filip je podpiral kraljico Kristino, vendar ne toliko, da bi bila njena stranka mogla nasprotniku zadati smrten udarec. Na drugi strani pa se je vmešavala tudi Anglija, ki je imela in še ima svoje najbolj navdušene pristaše v Navari. Zadnji potomec nekdanjega don Karlosa, ki je pred 100 leti začel tam državljansko vojsko, je umrl letos med sedanjo državljansko vojsko, ko je svoje pristaše pozval, naj gredo v boj za Španijo zoper komuniste. In res se sedaj navarski kmetje silno navdušeno bijejo na strani belih.

Zanimalo bo marsikoga, kako se je pred sto leti vodila tista državljanska vojska. Leta 1854. je v Bazlu v Švici umrl stražmojster švicarske grenadirske kompanije leta 1803. rojeni S. H. Lichtenhahn pl. Neuenburg. Ta je istega leta, ko je potem umrl, v Bazlu izdal knjižico, v kateri popisuje svoje doživljanje. Njegova rodovina je bila ugledna in bogata. Njegovi predniki so bili trgov-

ci in zdravniki. Njega pa redno življenje ni zanimalo, ampak je bolj hrepenel po pustolovščinah. Leta 1832. se je vpisal v francosko tujsko legijo ter se potikal in pretepal po Afriki. Leta 1834. je postal stražmojster v legiji.

Leta 1835. je njegova legija bila poslana iz Afrike na Španjo, da se tukaj vojskuje v španski državljanski vojski, in sicer na strani kraljice Kristine. Velikih bojev ni doživljal, pač pa je bilo mnogo manjših, pa zato nič manj krvavih bojev tako imenovanega malega vojskovanja. Zanimiv pa je njegov popis takratnega vojaštva.

Kraljevske vojske takole popisuje: »Španski vojak je precej dobro oblečen in oborožen, prav dobro izvežban, je dobre volje, gre pogumno v boj, zraven pa je trezen in zadovoljen, samo da ima svojo cigareto. Disciplina je nenavadno stroga. Za najmanjšo pregreško so hude kazni, katere tudi takoj izvrše. Do svojih predstojnikov je španski vojak nenavadno uljuden in skromen. Brez pretiravanja lahko rečem, da bi težko kje dobil boljše četo, če bi navzgor bilo vse v redu. Toda pod nevednimi poveljniki ter neizkušeni in večkrat premladimi ter zato nadutimi podrejenimi častniki postane najboljši vojak ničla. Podoželski miličniki so v vseh ozirih mnogo slabši ko redne čete.«

O svojih nasprotnikih Karlistih pa pisatelj takole pravi: »Karlistov nisem nikdar videl tako od blizu, da bi mogel o njih kaj natančnega povedati. Kadar smo si prišli nasproti na bajonet, sem mogel le videti, da niso le slabo oblečeni, ampak da so v pravem pomenu besede razcapani. Tudi oboroženi so bili kaj različno. Patrone so nosili na jermenu, ki so ga imeli opasane okoli života. Kakor sem mogel v vseh bojih opaziti, so se dobro držali le tedaj, kadar so bili v znatni premoči. Njihova glavna bojna umetnost zoper nas je bila v napadih, v katerih pa so bili močnejši, ker so dobro poznali kraji.«

Nato popisuje razne boje ter preha na razmere v legiji, o kateri takole govori: »Disciplina v legiji je bila spočetka zelo stroga, kakršna je pač potrebna pri družini, ki se je natepla od vseh strani. Kdor je dezertiral in so ga dobili, je bil takoj ustreljen. Vendar pa se je med vojsko disciplina izdatno zrahljala. Zlasti v zimski vojski

leta 1836. Vzrok pa je bila pomanjkljiva prehrana in oskrba ter zastajanje plače. Tako je morala legija, če so se vojaki hoteli preživljati, začeti pleniti. Po zmagovitem boju so legijonarje nastanili v nekem samostanu. Tam so naši vojaki počivali grde reči ter se znašli nad cerkvenimi posodami, oblačili, slikami itd. Jaz sam sem kipu Device Marije slekel srajco, kar pa sem opravičeval sam pri sebi s tem, da nam je španska oblast po svoji krivdi izgubila vse, kar smo imeli svojega.«

Nazorno popisuje grozote tiste španske državljanske vojske: »Ko smo nekoč, zasledujoč sovražnika, prišli v neko vas, smo našli vsa hišna vrata zaprta. Na naše pozive, naj odprejo, ni nihče odprl. To je vojske razjarilo. Ne le tuji, ampak tudi Španci so začeli vdirati vrata. Nastalo je nekaj takega, na kar se danes samo z gnusom mislim. Nismo le oplenili in oropali vsega, kar nam je prišlo pod roke in kar smo le mogli odnesti, nismo le na vse načine mučili prebivalcev, ampak smo celo mnogo njih, med njimi ženske in otroke, pobili. Neki korporal tujske legije je ustrelil vaškega župnika in njegovo kuharico, ker mu ni šlo hotelu ali pa ne mogla dati denarja, ki ga je zahteval. Isti človek sedi sedaj zaradi drugega zločina v težki ječi ter v verige vkovan v Bazlu. Nočem se delati boljše kakor sem bil v resnici, vendar moram resnici na ljubo povedati, da sem se zaradi teh grozovitosti zgrajal v dnu svoje duše.«

Pri takem vojskovanju seveda ni čudno, da ni bilo jetnikov na nobeni strani. Čete so večkrat jemale s seboj za talce duhovnike, župane in celo ženske. Toda večno vojskovanje je naposled razkrojilo tudi legijonarje. Niso imeli več obleke ne živeža. Bili smo tako razcapani, da smo bili bolj podobni beračem kakor pa vojakom. Plačo so nam dolgovali že več mesecev ter ni bilo nobenega upanja, da bi jo kdaj plačali. Zato so vojaki, katerih rok je v legiji potekel, vzeli slovo in šli. Tudi pisec je tedaj izstopil iz tujske legije ter vojskovanje prepuštil drugim.

Kakor iz tega popisa vidimo, se lice državljanske vojske v Španiji v teku sto let do danes ni bistveno izpremenilo. Zgodovina se ponavlja.

Dedič 70 milij. dolarjev

Leta 1916 je v Združenih državah Severne Amerike umrl večkratni milijonar, ki se je pisal Hieronim Pinter ter je bil baje doma z Ogrske. Takratna Ogrska pa je obsegala mnogo dežel, katere so danes kot slovanske v sklopu Jugoslavije ali Češkoslovaške. Vsa Slovaška in Podkarpatska Rusija, vsa Vojvodina in tudi naše slovensko Prekmurje je bilo pod ogrsko krono. Zato pa ni mogoče natančno reči, kjer je prav za prav tisti bogati Pinter bil doma. Imena Pinter so prav tako domača na Madžarskem kakor na Slovenskem. Toliko je znano o njem, da se je Hieronim Pinter l. 1850 izselil z Ogrske v Ameriko, kjer je kmalu tako napredoval, da je ustanovil svojo tovarno špirta. Ta tovarna mu je tako dobro šla, da je možak ob svoji smrti, leta 1916, zapustil 70 milijonov dolarjev premoženja, kar bi bilo v našem denarju več kakor tri milijarde dinarjev.

Ker je, kakor že rečeno, Pinterjev kakor lista in trave, se sedaj vsi Pinterji obračajo na svoja ministrstva ter na ameriška poslaništva za pojasnila, kaj bi bilo treba storiti, da bi dokazali svoje sorodstvo z rajnim milijonarjem ter tako bili deležni njegovih milijonov. S tem smo povedali prav vse, kar nam je o zadevi znano.

Hanibal v filmu

V Italiji pripravljajo velik filmski dogodek. Italijanska vlada se pripravlja, da bi dala filmati najbolj sloveče dogodke rimske zgodovine. Najprvo se hočejo lotiti prve punske vojne. V ta namen so v Kampanji blizu Frascatija napravili veličasten posnetek rimskega fora in kapitoljskih svetlišč. Za bitko pri Capui je italijanska vlada dala na razpolago 12.000 pešcev ter 3500 konjenikov. Dobiti hočejo tudi tistih 80 slonov, katere je Hanibal takrat vodil s seboj v bitko.

Pri izdelovanju pozorišča za film, ki ga bodo snemali na Siciliji in v Afriki, sodelujejo najbolj sloveči arheologi in znanstveniki Italije. Za ta film, ki bo obsegal dogodke med letom 207 in 202 pred Kristusovim rojstvom, so preračunani silno visoki stroški. Ustanovili so konzorcij, ki je za enkrat dal na razpolago 8 milijonov lir. Te novice bo vsakdo z zanimanjem bral.

Pri tej priliki se spominjamo, da je lansko leto neki Američan poskušal s slonom prekorati Alpe. Ko so ga prašali, zakaj to dela, je dejal, da hoče dognati Hanibalovo pot, ki je s sloni in vso vojsko prekorati Alpe in vdrl v Italijo. Takrat so se temu Američanu ljudje po večini smejali in so ga imeli za trčenega. Le redki so stvar vzeli za res. Najsi že človek o takih zadevah sodi tako ali drugače, priznati pa mora vendarle, da ti in taki poskusi mnogo pripomorejo k razumevanju zgodovine.

Ameriški predsednik Roosevelt s svojo vnukinjo Katico Roosevelt, staro osem mesecev.

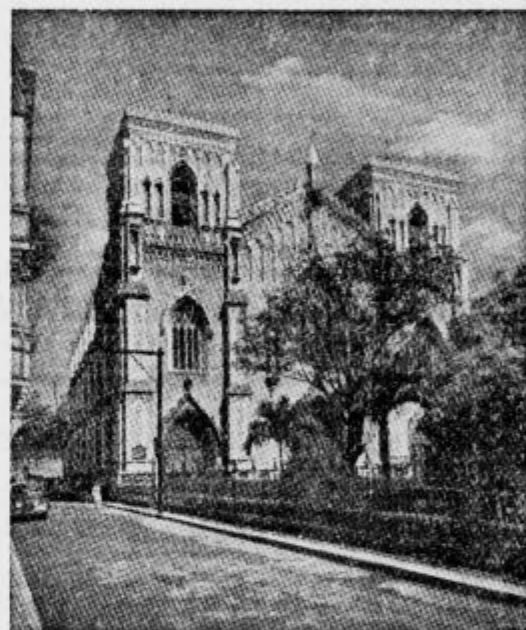
33. medn. evharistični kongres v Manili

Na evharistični kongres v Manilo odpluje poseben parnik iz Trsta 4. januarja, iz Genove pa 9. januarja 1937 ob 3 popoldne. Na daljnem potu se ustavi za več ur v Neapolju, Port Saidu, v Bombaju in Singapore. V Manilo pride 1. febr. zjutraj. 2. febr. se odpre tamkaj svetovni evharistični kongres. Papežev legat bo v slovesnem sprejemu vpeljan v stolno cerkev, kjer ga bodo sprejeli škofje in cerkveni dostojanstveniki Fi-

Katedrala v Manili

lipinov. 3. febr. bo ob 17 otvoritev v velikanskem Luneta trgu. V vseh cerkvah se bo ob 21 izpostavilo sv. R. T., ki ostane izpostavljeno do konca kongresa. 4. febr. je tako zvan ženski dan, ob 6.30 skupno sv. obhajilo in slovesna sv. maša na trgu Luneta, ob 9 in ob 16 slavnostno zborovanje, ob 18 zaključek in blagoslov. Možje praznujejo svoj dan 5. febr. s slovesno sv. mašo na istem trgu, ob 9 slavnostno zborovanje, ob 16 sv. ura za duhovščino, ob 18 zadnje skupno zborovanje. 6. febr. je otroški dan s skupnim sv. obhajilom ob 6.30 na istem trgu, nato razdelitev zajtrka, nakar se posveti vsa mladina Materi božji. Ob 16 je mednarodna konferenca duhovščine z glavnim govorom: Evharistija in duhovniško življenje v misijonih. Ob 18 je 3. mednarodni zbor na Luneta trgu, zaključni dan je 7. febr. ob 16 s slavnostno procesijo z Najsvetejšim. Ob 20 bo sv. oče osebno potom vaticanske radio oddaje postaje podelil apostolski blagoslov ob 20.10 zadnji govor in zaključek XXXIII. medn. evharističnega kongresa.

Dominikanska cerkev v Manili

— Mesto Manila ima okrog pol milijona prebivalcev in nad 100 katoliških cerkev. Znamenita je stolnica, ki je bila 4 krat porušena in končno zgrajena 1879 ter posvečena Brezmadežnemu Splošnemu. Udeleženci se vračajo 8. febr. z isto ladjo, nazaj grede obiščejo Shanghai in Hongkong, kjer se mudijo več dni, nato obiščejo Saigon, Singapore, Penang, Colombo, Bombay in pridejo v Trst 13. marca popoldan. Stroški znašajo 63 funtov, t. j. okrog 15.000 Din, všteta je vsa vožnja in vsa prehrana ter stanovanje. Vsa podrobna pojasnila daje Jakob Gorjanc, parobrodski zastopnik, Ljubljana, Miklošičeva cesta 15, telefon 2066.

Neki zdravnik, ki je imel navado, da se je robato izražal, je preiskal bolnika, ki je bil jako plašen in ves zbežan radi svoje bolezni. Po preiskavi je prosil zdravnika, naj mu pove, kaj mu je prav za prav. A zdravnik ga je hladno zavrnil: »Le potrpite, to bomo videli šele pri obdukciji!«

»Gospodična! Vprašajte vsaj moje srce, ali me ljubite!«

»Rajši vprašam možgane in ti mi praviš, da ne.«

»Ali ne smem upati, da se vam možgani ome-čajo?«

SLOVENEČ pred 60 leti:

V soboto 18. novembra 1876.

Domače novice.

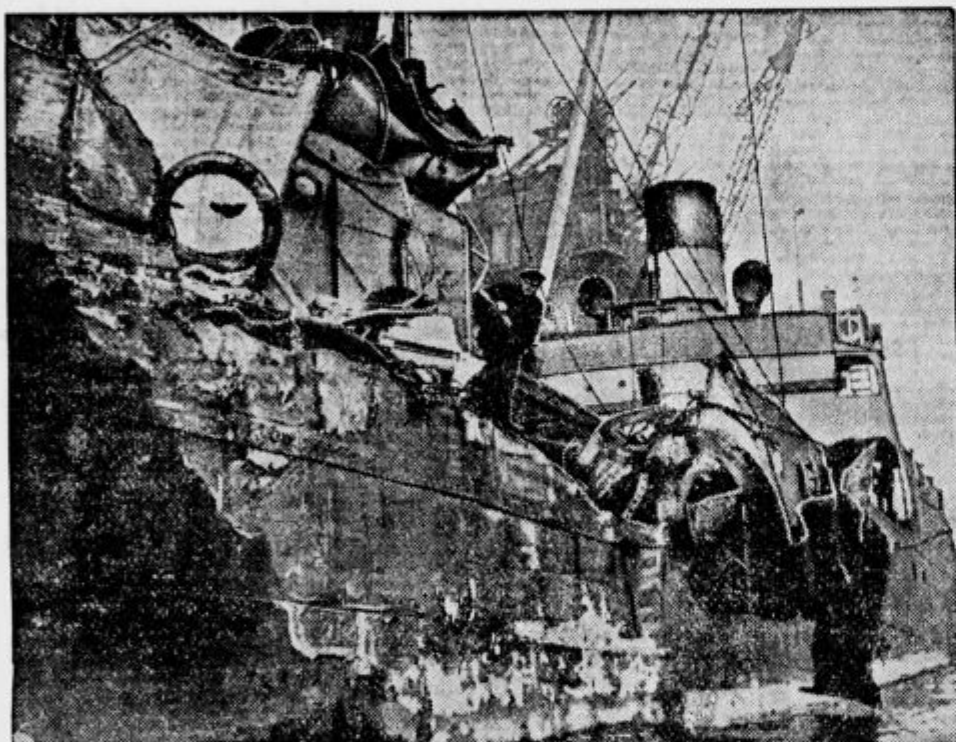
(Sokolski večer) bo drevi v gostilnici ljubljanske čitalnice s prav mikavnim programom, na katerem je med drugim komičen dvoglasje in predstave živih zastavic po slovenskih pregovorih. Ni dvomiti, da bodo vsi prostori polni. — Tudi se je sestavilo društvo, ki vsak teden po enkrat tarčo strelja v čitalnici. Nadejati se je tedaj v čitalnici živahnega pozimskega življenja.

(Za blazne) boljšega stanu se je v norišnici na Studencu pri Vevčah napravila posebna soba z lopim pohišjem. Kdor želi kakega tacega bolnika v bolnišnico spraviti, naj se obrne do opravništva deželnih dobrotelnih naprav v Ljubljani, kjer izve tudi pogoje zaradi sprejema in plačila.

Razne reči.

— Metelkova vstanova šestim ljudskim učiteljem, ki se odlikujejo v pravosti, pridnosti, v slovensčini in sadreji, po 42 gl., se razpisuje do konca novembra. Prošnje oddajajo potem c. k. okrajne šolske gosposke dež. šol. vladi.

— Zmrznil je 10. t. m. v Ravnah na No-tranjskem neki 47 let star Matej Justin iz Radolice.

Na reki Temzi sta trčila skupaj angleški parnik »Westburn« in nemška motorna ladja »Python«. Parnik »Westburn«, ki nam ga kaže slika, je bil močno poškodovan.

Kaj se godi v Abesiniji

Italijanski viri o bojih, v katerih so bili Abesinci poraženi

Medtem ko se Evropa in drugi svet sedaj zanima le za dogodke na Španskem, se pa v Abesiniji razvijajo dogodki svojega pota, ne da bi se za nje še kdo zanimal. Morda ustrežemo svojim bralcem, če na podlagi italijanskih poročil — drugih seveda ni — pokažemo sedanje stanje v Abesiniji.

Odkar je v Abesiniji prenehala deževna doba, se je dotedanje stanje, ki se dolgo ni spremenilo, znatno predrugačilo. Italijani so imeli že dolgo pripravljene kolone, s katerimi bodo udarili v notranjost dežele, kakor hitro bo minilo deževje. Tako, ko je minilo, so udarile istočasno italijanske kolone iz Addis Abebe in Hararja, iz Desija in Somalijske, vsaka v svojo smer. Uspehi teh udarcev so po zadnjih poročilih taki:

V severnem delu Etiopije do 11. stop. širine je popoln mir. V južnem delu do 6. stop. širine je položaj tak kakor na severu. — V Addis Abebi, Desiju in Hararju je prebivalstvo mirno in ubogljivo. Na tisoče pobeglih prebivalcev se vrača v svoje nekdajnje okolice, da tam nadaljuje svoje prejšnje življenje. Železniška zveza v Džibuti je docela varna, odkar so zadnjič napadali obakrat dobili občuten nauk. V severnem delu dežele Soa je italijanska ekspedicija pod poveljstvom generala Tracchia malo vojskovanje uspešno dokončala. Tudi vojaška zasedba zahodnega dela dežele Soa napreduje ter so Italijani tukaj prišli že 400 kilometrov globoko v deželo. Italijanske čete so zasedle Lekemti, kjer so Italijani napravili središče vojaških in političnih sil za vso okolico. Ta kraj je tudi velikega gospodarskega pomena, ker se tukaj shajajo množično karavane.

V okolici Hararja so vojaške kolone vendarle mogle premagati naravne ovire gorskih velikih Gendulo in Garamulata. Sedaj stopajo italijanske vojaške kolone v nižavje proti Bale ter v rodovitno okolico Arusi. Njihovo prodiranje podpira čete, katere iz Somalijske napredujejo proti severu. V pokrajini abesinskih generala Geloso čete prišle pod poveljstvom generala Geloso čete v sredo abesinskega cesarstva. Tako so italijanske čete uničile vse upanje upornikov, ki so v teh krajih hoteli organizirati odpor zoper Italijane. Zadnji abesinski vojskovodje, ki se nočejo odreči sovrastvu do Italijanov, vedno bolj dokazuje, da se nočejo več pomeriti z italijansko armado v odprtem boju, ampak se hočejo omejiti na malo vojskovanje.

Beine Merid in Fitaaurari Tafari se le pasivno upirata. Ranjeni Gabre Mariam pa je zaradi uspešnega nastopa generala Geloso in pa zaradi velikega števila beguncov, ki mu uhajajo, izgubil precej svojih sil, katere so se mu znatno zmanjšale. Položaj rasa Desta je zelo ogrožen, ker prav sedaj prodira italijanska kolona proti Alati. Ker ga Italijani sedaj napadajo tudi od Negelija in od severovzhoda, se more umikati sedaj edino proti zahodu.

V dopolnilo te slike z abesinskega bojišča je treba navesti še dve koloni, ki prodirata obenem od severa in od juga ter hočeta doseči Džimo. Od Alate ta akcija razmeroma ne bo težavna, ker so tamkaj na razpolago hitrejša prevozna sredstva. Kadar se bo to srečno izvedlo, bo to zelo vplivalo tudi na položaj v deželi Gore, Gambela in Adola Goba, kamor sta se umaknila rasa Desta in Beine Merid. Odločilno pri vseh teh vojaških akcijah pa je bilo to, da so Italijani na vseh frontah istočasno udarili. Načrt za to pa je naredil sam general Graziani, ki tudi sam vodi kot vrhovni poveljnik vso akcijo. Ob enem z vojaškimi ukrepi pa Italijani izdajajo tudi politične ukrepe, zaradi katerih Italijani upajo, da se bo abesinsko vprašanje kmalu zjasnilo.

Kakor je iz teh italijanskih poročil razvidno, je v Abesiniji položaj še vedno zanimiv, da pa Italijani upravičeno upajo, da se bo dežela skoraj docela pomirila. Za enkrat seveda imajo še opraviti z imenovanimi abesinskimi vojskovodji ter njihovimi četami. Kadar bodo vse te strli, bo mir.

300 let star morski volk

Iz Hamburga poročajo, da so ribiči blizu Cuxhavena 7.75 m. velikega morskega volka, ki je bil dolg 7,75 m. Tehtal je 50 centov. Morski volk je blizu Shetlandskih otokov zašel v ribiške mreže ter so ga potem komaj privlekli na suho. Sedaj so ga javno razstavili. Strokovnjaki sodijo, da je ta morska zverina najmanj 300 let stara. Zadnjičkrat so pri Cuxhavenu ujeli tako veliki ribo leta 1929. Tisti morski volk pa je bil dolg celo 9,50 m ter je tehtal 118 centov. Tistega volka še sedaj hranijo v mornariškem muzeju.

Tinček in Tonček v Atlantidi

212.

Spet na površju zemlje!

Hodili so iz podzemlja po stopnicah navzgor tako dolgo, da so jih že vse kosti bolele.

»Ali teh preklicanih stopnic nikoli ne bo konca!« je zarental Tinček. »Le kdo bi si bil mislil, da smo bili tako globoko pod zemljo!«

Hodili so še dobre pol ure in nazadnje vendarle srečno prišli na vrh.

A komaj so se dobro razgledali okoli sebe, že so morali doživeti novo neprijetnost...

Močan vihar je planil odnekod — in jih kakor drobne bilke vrgel z vrha spet nekam navzdol, na površje zemlje.

Tudi v naši podružnici

Ljubljana, Miklošičeva c. 5

lahko plačate naročnino za »Slovenca«, »Domo-liuba« in »Bogoljuba«, naročate inserate in dobite razne informacije. — Poslovne ure od pol 8 jutraj do pol 1 popoldne in od 2 do 6 popoldne.

Telefonska številka 3030.

Magistra farmacije

iščemo za laboratorij, Gospodje, ki obvladajo nemški jezik ter so bili že zaposleni v sličnem podjetju, imajo prednost.

Pismene ponudbe pod »Magister« na Aloma Company d. z. o. z., Ljubljana, Aleksandrova cesta 2/1.

Staro železo

stare kovine: baker, cink, medenino itd. kupujejo po najvišjih dnevnih cenah

Strojne tovarne in livarne d. d., Ljubljana

Zahvala

Ob bridki izgubi naše drage mame, stare mame, prababice i. t. d., gospe

Marije Galè roj. Habjan

izrekamo vsem, ki so nam ustno ali pismeno izrazili sožalje, našo najtoplejšo zahvalo. Zlasti se zahvaljujemo vsem darovalcem šopkov in vencev, in vsem, ki so jo spremili v tako častnem številu na njeni zadnji poti.

Sv. maša zadušnica bo v soboto, dne 21. novembra t. l. ob pol osmih jutraj v viški farni cerkvi.

Rožna dolina, dne 18. novembra 1936.

Zalujoči ostali.

Po težki in mukepolni bolezni nas je zapustil 17. novembra moj ljubljani soprog, zlati očka, brat, stric, svak, gospod

Frece Ivan

tiskarski strojnik

previden s tolažili sv. vere v 33 letu starosti. Pogreb dragega pokojnika bo v četrtek 19. novembra 1936 ob 16. uri iz hiše žalosti Zaloška cesta št. 10, Moste, na pokopališče k sv. Križu.

Ljubljana — Koprivnica 17. novembra 1936.

Zalujoči ostali.

Alja Rahmanova:

110

Tovarna novega človeka

Roman.

Tanja je stopila v svojo sobo, kjer je stal star, napol razbit pianino. Pogled se ji je ustavil na zmečkanih in orumenelih notah, iz katerih je igrala še njena mati, ki je živela srečnejše življenje kot ona. Tanja je pričela listati po njih; ne da bi se zavedala, je sedla in pričela igrati staro romanco o ljubezni, o rožah, o slavčkah. Že po nekaj taktih je prenehala. Ali sploh je taka ljubezen? Morda je bila nekoč, ko so še živeli njeni starši — mogoče sta se s tako ljubeznijo ljubila njen oče in njena mati... To je bilo potem nekaj čisto drugega, nekaj popolnoma drugačnega. Tanjina ljubezen do moža ni imela nič skupnega z rožami in slavčki; bila je ljubezen — polna muke in trpljenja.

A Tanja je vedela, da tudi njen mož trpi. Bila je prepričana, da je moka, ki ji jo je pripravil s to Mironovo, njemu samemu težka in da ne bo niti sekundo nehal misliti na svojo ženo. Zakaj je moralo biti tako, zakaj je morala toliko trpeti za svojo ljubezen — zakaj kljub vsemu ni mogla misliti na sovraštvo ali zaničevanje, ampak vedno le na to, kako bi njemu pomagala, njega osvobodila trpljenja?

Tanja je segla po drugi romanci. Njena mati jo je nekoč igrala. Že dolgo je bila mrtva; glasovi pa so živeli tisto izredno, breztelesno življenje, ki sili v jok vse, v katerih zadržijo. Toda Tanja danes ni mogla jokati — in dobro je bilo tako, kajti sicer bi morala preveč jokati...

Počasi je potegnila roke s tipk in jih spustila v naročje; a pogleda ni odmaknila od not in večkrat zaporedoma je brala besedilo pesmi:

Kadar bolečina silna
v prsih mi srce mori,
pa na usta prekipi
mi molitev tolažilna...

Kakšen čudodelen žar
iz besed plamti globokih,
kakšen svet, skrivnosten čar
v njihovih trepete zvokih...

Zakaj neki je njena mati to pesem tako ljubila? Ali je tudi ona imela v svojem življenju težke ure?

In nenadoma je zagorelo v njej vroče hrepenenje po detinstvu, ko je bilo vse tako čisto, tako jasno. Spomnila se je na svojo malo, belo posteljo, na temnordečo luč pred podobo Matere božje, na obličje svoje matere, ki se je sklanjala nad njo, da bi ji pred spanjem napravila še znamenje križa nad glavo. Kaj bi rekla njena mati, če bi vedela, kakšna usoda je doletela njenega otroka? S kakšnim hrepenenjem si je sedaj Tanja želela nazaj v oni že davno minuli čas; hrepenela je po tih, svetli, udobni sobi, po blešččem samovaru, ki je tam na mizi pel svojo pesem, po vsem tistem miru, pokoju in veselosti svojega detinstva. S kakšnim hrepenenjem je mislila na čas, ko je klečala pred svojo posteljo in v goreči ljubezni in brezmejnem zaupanju ponavljala beseda molitve, ki ji jo je narekovala mati!

Tedaj se je spomnila, kako je hotela nekoč možu pripovedovati o svojem detinstvu, in kako ji je on kratko in ostro posegel v besedo.

»Sem že slišal! Vse mi je že davno znano!«

Vedno znova je nato poskušala pripovedovati mu o tej dobi; sama ni vedela, kaj jo je tako silila k temu;

toda vedno jo je na isti način odbil. Ta svet mu je bil tuj, nič ni hotel vedeti o njem...

Tanja je vstala od klavirja in pričela hoditi po sobi. Nato je obstala pri oknu. Zopet je zrla na temno, jezno reko, ki je bila še bolj grozeča kot prej...

Pričelo se je mračiti. Sedaj se je moral tovariš Vladimirov kmalu vrniti iz pisarne in Tanja se je spomnila, da mora pripraviti večerjo, zanj — in zanjo. Ali naj čaka, da prideta? Ali pa naj prej odide? Rajši bo počakala in šele potem odšla! Tanja je hotela prenesti vse do kraja, okusiti vso bolečino, ki sta jo ji dajala življenje in ljubezen. Oh, ljubezen ni kakor rože, slavčki, tihe mesečne noči — je premišljala — ljubezen je vztrajno, nepretrgano delo za človeka, ki ga ljubiš; pozabiti moraš popolnoma na samega sebe, odreči se moraš lastni osebnosti; ljubezen je križ, pod čigar težo se moraš globoko pripogniti, če ga hočeš nositi do konca... Ljubezen, to je umetnost; tudi v trpljenju, ki ga prenašaš zaradi ljubljene človeka, moraš najti veselje; ljubezen je žrtev, ki jo človeško srce polaga k nogam Onega, ki je s svojo ljubeznijo svet odrešil...

Tanja je pogrnila mizo, pripravila mrzlo večerjo in položila otroka v posteljo. Z mirnim izrazom je stopila svojemu možu nasproti, ko se je vrnil s tovarišico Mironovo. Ko sta oba sedla k mizi, je dejala:

»Bodi tako dober in postreži sam; obljubila sem neki študentki, da jo še danes obiščem!«

Tovariš Vladimirov jo je vprašujoče pogledal; a vzdržala je njegov pogled, krepko in jasno. Šele ko je zaprla vrata za seboj in ji je ledeni veter bril v obraz, jo je zapustil pogum in zaupanje vase. Ali je prav ravnala? Mogoče bi se morala jeziti, boriti se in braniti? To bi bilo lažje kot molčati!

Mali oglasi

V malih oglaših velja vsaka beseda Din 1.—; ženitovanjski oglasi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka peflna vrstica po Din 2-50. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

1000 metrov moških volnenih štofov

prodajamo po zelo nizki ceni

ker opuščamo prodajo moških štofov

Zelo ugodno za krojače in trgovce gotovih oblik!

Pri nakupu cele zaloge izreden popust!

„ZORA“

Ljubljana, Miklošičeva c. 30

Službo dobe

Čevljarskega pomočnika
veščega boljših šivanih
del sprejme Mehle, Tržič.

Prodajalko

mlado, trgovsko izobraženo, išče slaščičarna Petriček. (b)

Inteligenten moški

star 28 do 35 let, poročen, ki govori slovensko in nemško, se išče kot skladiščnik in nadzorni organ. Pismene ponudbe z navedbo plače in referenc pod »Oskrbnik« št. 17158 upravi »Slovenca«. (b)

Potnike

za prodajo poljedelskih strojev in orodja v sporazumu s provizijskimi zastopniki — sprejemmo. Vešč prodajalec, katoliki, 25—30 letni, ki so že potovali, s popolnim znanjem slovenskega in nemškega jezika (zaželjeno je tudi znanje hrvatskega), ki se ne ustrašijo napora potovanja ter si želijo ustanoviti stalno in sigurno mesto, naj napravi obširne, lastnorodno pisane ponudbe s sliko, zahtevo plače, s točno označbo dosežanj prakse in referenc pod »Putnik« na Publicitas, Zagreb. (b)

Dekle

za vsa hišna dela, ki zna tudi kuhati, iščem za malo družino v Zagrebu. — Spedicija Stevo Tončič, Maribor, Meljska 12. (b)

Foto-pomočnika laboranta

specijalista za fina amaterska dela, posebno malega formata, Leika, Kon-taka povečave, sprejme za stalno Foto-Lončević — Beograd, Terazije 32. (b)

Potnika

za okraj Kranj, Novo mesto in Ljubljana mesto — išče tvrdka Pfaff-šivalni stroji, Ign. Vok, Ljubljana, kamor je nasloviti cenjene ponudbe. (b)

Belo in barvasto blago za perilo

flanelo za pidžame in srajce, flanel rjuhe in deke, odeje iz kamelne dlake, prešite odeje dobite v največji izbiri in najcenejše v novi, specialni trgovini

F. I. Goričar, Ljubljana

Sv. Petra cesta 30

Da se nova trgovina vpelje, dobi vsak, kdor kupi nad Din 25.—, primerno reklamno darilo!

Prodamo

Namočena polenovka

se dobi vsak petek pri I. Buzzolini, Lingarjeva ulica. (1)

Zima

Lisice, kune, vidre itd. — Sigurno in lahko pomoč vam nudi znani in pri nas preizkušeni strup Litolina. — Informacije: Lykos, Zagreb, Jurjev 8. (1)

»Köhler«, »Singer«

šivalne stroje, nove, malo rabljene, stare — dobite najceneje samo v Novi trgovini na Tyrševi 36.

Volna, svila, bombaž

stalno v bogati izbiri v vseh vrstah — za strojno pletenje in ručna dela po znižanih cenah pri tvrdki Karl Prelog, Ljubljana — Židovska ul. in Stari trg

»Mundlos«

šivalni stroji so nemški proizvod izredne kakovosti. Predvajanje brezobvesno. Plaćevanje v obrokih. Kleindienst & Posch, Maribor, Aleksandrova 44

Premog,

drva, ogije dostavlja na dom
Bartol Anton,
Tyrševa 46, telefon 35-48.

Hubertuse

nepremojljive 250 Din. in vsa oblačila po neverjetno nizkih cenah si nabavite pri Preskerju, Sv. Petra cesta 14. (1)

Brinjevo olje

pristno, vsako količino, kupim po zmernih cenah. Drogerija Kanc, Ljubljana, Židovska ulica. (1)

»Remington«

veliki pisalni stroj, skoraj nov (mesec dni v rabi) takoj ugodno prodam. Več v trafiki Miklošičeva 14.

Zivali

Psica Foxterier
mlada, bele barve, ušesa rujava, sliši na ime Miška, ima rdečo ovratnico, se je neznano kam zatekla. Prosimo, da jo najdiš od odda na Celovški cesti 32, družina Demšar.

Službe iščejo

Služkinjo z dežele priporoča gospodinja dobri družini v Ljubljani ali Zagrebu. Je poštna, zanesljiva in vajena vseh hišnih del. Naslov v upravi »Slovenca« pod 17080.

Glasba

Pianino
krasen, nov, črn, napredaj. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 17104. (g)

Stanovanja

Opremljeno stanovanje s sobo in kuhinjo, iščeta za 1. december zakonca v sredi mesta ali v bližnjem Bežigradu ali Sp. štaki. Plačata do 500 Din mesečno. — Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Snaga« št. 17157. (e)

SOBE

Dve lepi opremljeni sobi centralna kurjava, lift, telefon. Beethovnova ulica 14/II, vrata št. 23. (s)

Radio

Preden si naročite

nov radio, je neobhodno potrebno, da slišate naj-novejši »LOEWE-Super«. Predvajanje brezobvesno. Plaćevanje v obrokih. — Kleindienst & Posch, Maribor, Aleksandrova 44.

Denar

Bančne, kreditne in denarne posle

kupoprodajo vrednostnih papirjev izposlujem najkulantneje takoj v gotovini.

AL. PLANINSEK,
Ljubljana — Beethovnova ul. 14/I. — Telefon 35-10.

Kupimo

Vsakovrstno

zlato kupuje po najvišjih cenah
CERNE, juvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3.